

community

The New Apostolic Church around the world

04/2025/LV

Sirds valoda

Ievadraksts

Darīt labu jebkurā situācijā

Dievkalpojums

Patiesības Gars

Baznīcas doktrīna

Grēku nožēlošana –
pievēršanās ceļā uz
pestīšanu

New Apostolic Church
International

Darīt labu jebkurā situācijā

Jūs esat aicināti darīt labu – tas varbūt ir vieglāk laikā, kad jūs varat baudīt skaisto un labo. Daži cilvēki šobrīd tā nejūtas, viņi var uztraukties par savu veselību, par bērniem, ģimeni, viņiem var būt naudas problēmas vai problēmas darbā. Un tomēr ikviens ir aicināts darīt labu.

Jēzus nāk un saka tam, kam ir problēmas un raizes: “Es esmu šeit, neuztraucieties. Es parūpēšos par tevi, es tev palīdzēšu. Bet, lūdzu, pat šajās grūtajās dienās neaizmirsti savu glābšanu. Neaizmirsti savu aicinājumu, tavai pestīšanai vajadzētu būt prioritātei. Un centies, pat šajās grūtajās dienās, šajā īpašajā situācijā, neskatoties uz visām bažām, darīt labu.”

Daži baznīcas locekļi pašlaik nav pārliecināti. Es to saprotu. Kad jūs piedzīvojat visus satricinājumus, kas pastāv pasaulē, sabiedrībā, jūs varat būt mazliet nedroši. Daži pat baidās no tā, kas viņus sagaida, un brīnās, kas notiks tālāk. Arī Jēzus nāk pie jums un saka:

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

“Es esmu šeit, neuztraucieties. Es visu kontrolēju. Es pabeigšu savu plānu. Es pabeigšu savu darbu. Es daru savu. Bet, lūdzu, neaizmirstiet savu pestīšanu un to, ka jūs esat aicināti darīt labu.”

Ar sirsnīgiem sveicieniem jūsu

Žans Luka Šneiders

Patiesības Gars

Attēls: Simon Kisselbach, Frank Schult/AB Rietumvācija

Vasaršvētkos pirmāpustulis Žans Luka Šneiders vadīja dievkalpojumu Vīsbādenē (Vācijā)

Jāņa 16, 13

*Bet, kad Viņš nāks,
Patiesības Gars, tas jūs
vadīs visā patiesībā.*

Vasaršvētkos Dievs, Svētais Gars, atklāja sevi cilvēcei. Ar Svētā Gara izliešanu piepildījās arī Jēzus solījums saviem mācekļiem. Viņš ir pareģojis un apsolījis viņiem, ka sūtīs Mierinātāju, kurš viņus atbalstīs, palīdzēs un vadīs. Un kopš Vasaršvētkiem Dievs, Svētais Gars, ir aktīvs Kristus baznīcā un sludina Dieva patiesību, it īpaši tur, kur darbojas apustulāts. Svētais Gars runā patiesību un ved mūs patiesībā. Svētais Gars mums stāsta patiesību par Dievu. Svētais Gars liecina par Jēzu Kristu. Svētā Gara liecība ir ļoti skaidra un vienkārša: Jēzus Kristus ir patiesais Dievs. Kas redz un dzird Jēzu Kristu, tas redz un dzird Dievu. Dievs patiesībā ir tāds, kāds bija Jēzus Kristus. Protams, Dievs ir atklājis sevi radībā. Viņš atklāja sevi Vecajā Derībā. Bet Dieva patieso dabu var atpazīt tikai Jēzus Kristus vārdos, darbos, dabā.

Man vienmēr ir žēl, kad pamanu: daudzi kristieši joprojām redz Dievu tādu, kāds Viņš atklāja sevi Vecajā Derībā. Stingrs Dievs, kurš dod noteikumus. Dievs - sodītājs, kurš nonāvē tos, kas nav Viņa pusē. Lūdzu, dārgie brāļi un māsas visā pasaulē, tas nav mūsu Dievs! Mums ir skaidrs: patiesais Dievs ir tāds, kāds ir Jēzus Kristus. Mēs atpazīstam Dievu darbos, vārdos, Jēzus Kristus dabā. Ja mēs gribam uzzināt Dieva gribu, mēs to nemeklējam ne Vecajā Derībā, ne radišanā, ne zvaigznēs, ne citur. Mums Dieva griba ir Jēzus Kristus evaņģēlijs.

Un, kad mēs meklējam Dieva palīdzību, mēs to nemeklējam cilvēkos vai lietās, kurās pārdabisks spēks kļūst spēcīgs vai aktīvs. Mēs meklējam palīdzību no Jēzus Kristus; šeit, Eiropā, Āfrikā, visā pasaulē. Mūsu palīgs ir Jēzus Kristus, nevis jebkurš cilvēks, ne kaut kas tāds, kur darbojas pārdabiski spēki. Mēs atzīstam Dieva gribu Jēzus Kristus evaņģēlijā, nevis cilvēkos vai citur. Svētais Gars ved mūs patiesībā. Turēsimies pie tā: Jēzus Kristus ir patiesais Dievs. Svētais Gars mums saka patiesību. Tas pilda savus solījumus. Viņš mums saka: uzticieties Dievam, Viņš ir uzticams, Viņš darīs tieši to, ko Viņš solīja.

Bet tagad mums ir jāsaprot: Dieva patiesība vienmēr attiecas uz mūžīgo dzīvi. Svētā Gara mācība attiecas uz mūžīgo dzīvi. Kāpēc es to saku? Jo tas ir noticis vairākas reizes, kad es runāju ar brāļiem un māsām, kuri bija ļoti vilušies. Viņiem bija problēma, un tad atnāca mācītājs, garīdznieks, un teica: neuztraucieties, viss būs labi -, bet tas neizdevās labi. Solījums nav izpildīts. Dārgie brāļi un māsas, kāpēc šis garīdznieks to teica? Es to redzu šādi: ar šo paziņojumu viņš gribēja liecināt - es piedalos jūsu ciešanās, un es ceru, lūdzu un vēlos, lai Dievs tagad darītu to, ko

mēs lūdzam Viņam darīt. Un patiešām: tas bieži notiek. Bet var būt arī tā, ka Dievs saka: nē, man ir kaut kas cits padomā. Mēs to nevaram izskaidrot un saprast, bet tam nevajadzētu likt mums šaubīties par Dieva mīlestību. Dieva patiesība galvenokārt attiecas uz mūžīgo

dzīvi. Dievs tur to, ko Viņš sola. Viņš vienmēr turēs savus solījumus. Un, kas darīs to, ko mācīja Jēzus Kristus, nekad nebūs vīlies, viņš saņems mūžīgo dzīvi.

Otrs punkts, ko mēs vēlamies paturēt prātā par šiem Vasarsvētkiem: Dievs ir patiess, Viņš ir uzticams. Viņš dos mums mūžīgo dzīvi, ko Viņš mums ir apsolījis. Viņš pabeigs

*Dievs tur to, ko Viņš
sola. Viņš vienmēr turēs
savus solījumus.*

Kori veidoja jaunieši no Rietumvācijas apgabala baznīcas.

Pārliecināsimies, ka mūsu jā paliek jā: jā Dievam, nē ļaunumam.

savu darbu, un nekas Viņu nevar apturēt. Ja es ticēšu Jēzum Kristum un sekošu Viņam, es iegūšu mūžīgo dzīvi. Dievs ir patiesība, Viņš dara to, ko sola.

Patiesība šodien pasaulē ir kļuvusi par problēmu. Tā tas bija jau toreiz, padomājiet par Pilātu. Kad viņš pratināja Jēzu, viņš teica: "Jā, kas ir patiesība?" (sal. Jāņa 18, 38) Patiesība mūsdienās ir problēma daudziem cilvēkiem. Tādējādi realitāte tiek pasniegta un interpretēta dažādos veidos. Tas ir fakts, un ir simtiem veidu, kā to attēlot un interpretēt. Tik daudzi cilvēki šodien ir nedroši. Kas ir patiesība? Daudzi cilvēki ir pārliecināti: mums netiek teikta patiesība - kaut kas slēpjas aiz tās. Tas noved pie tā, ka jūs ļaujiet sevi informēt tiem, kas patiesībā saka tikai to, ko vēlaties dzirdēt. Un tagad es to varu redzēt ar savu pieredzi visā pasaulē: tā ir visur! Šīs neuzticības dēļ cilvēki vēlas dzirdēt tikai to, ko viņi grib dzirdēt. Viņu vairs neinteresē nekas cits. Un tas noved pie tā, ka sabiedrība kļūst arvien sašķeltāka.

Kas ir patiesība? Brāli, māsa, Jēzus Kristus evaņģēlijs - tā ir patiesība. Tā vienmēr ir bijusi patiesība un mūžīgi paliks tāda. Jēzus Kristus evaņģēlijs - mēs redzam pasauli un to, kas notiek pasaulē evaņģēlija gaismā. Mēs redzam savus līdzcilvēkus evaņģēlija gaismā. Mēs redzam savu dzīvi evaņģēlija gaismā. Mēs redzam nākotni - savu nākotni un pasaules nākotni - evaņģēlija gaismā. Ievērosim: mums evaņģēlijs ir patiesība, un mēs stingri turamies pie šīs patiesības un orientējam savus lēmumus, savu dzīvi saskaņā ar šo patiesību.

Svētais Gars mums stāsta patiesību arī par mums. Uzreiz nāk prātā doma: ak, dārgais, jā, tagad tas kļūst neglīti. Svētais Gars liecina par Jēzu Kristu. Viņš parāda mums savu godību, savu pilnību. Un, ja es neesmu pilnīgi dumjš un negodīgs pret sevi, man jāsaka: ak, es joprojām esmu tālu no tā. Un tā ir taisnība, ka Svētais Gars liek mums apzināties mūsu pašu trūkumus. Viņš mums skaidri pasaka: bez žēlastības

Zemāk: aprīņa apustuļi Pošels, Lambert, Šulte, Krauze, Ekhuya un Ērihs (no kreisās uz labo).

ar jauniešu grupu. Kāda māsa jautāja: “Pirmapustuli, pasaki man, kā es varu atpazīt Dieva dāvanas? Protams, ja kāds var skaisti dziedāt, tad nav grūti redzēt: ak, Dievs viņam ir devis dziedāšanas dāvanu, bet ar mani tas acīmredzot nav tik skaidrs.” Tad es teicu jauniešiem: “Patiesībā tas ir pavisam vienkārši: dariet to, ko Dievs no jums prasa. Dievs jums saka patiesību, un, ja jūs darīsiet to, ko Dievs no jums prasa, tad jūs atklāsi, cik daudz dāvanu jums ir. Jūs atklāsi, ka jūs varat darīt to, ko Dievs no jums prasa. Un tad arī jūsu attiecības ar Dievu būs labas. Ja jūs nākat pie Dieva un sakāt: “Ak, dārgais Dievs, es varu labi dziedāt, kā es varu Tev kalpot?” -, tad jūs pats nosakāt pakalpojumu. Bet, ja jūs nākat pie Dieva un sakāt: Dievs, ko Tu no manis sagaidi? Un Dievs jums atgādina: es jums teicu pēdējā dievkalpojumā, dariet to vai to. Tad jūs sapratisiet, ka arī jūs to varat izdarīt, un jūs atklāsi sevī dāvanas, kuras jūs pat nezināt.”

Es zinu, ka tā ir veca jaunapustuliskā mācība, ka Dievs mums sprediķi

jūs nevarat tikt izglābti. Bet Viņš mums arī stāsta, kā iegūt žēlastību. Svētais Gars parāda mums, kādi mēs patiesībā esam. Jā, mēs esam nepilnīgi, mums ir nepieciešama žēlastība, tādā veidā mēs varam iegūt žēlastību. Bet Svētais Gars arī stāsta patiesību par mums. Patiesību par jums un katru individu. Viņš mums saka: Dievs jūs mīl, tāpat kā jūs esat šodien. Dievs jūs mīl, Dieva Dēls atdeva savu dzīvību par jums. Dievs tevi mīl. Kad visi jūs noraida un nosoda: neklausieties viņos, klausieties Dievu: Viņš jūs mīl. Tā ir patiesība. Jūs esat Dieva mīlēts Dieva bērns. Svētais Gars mums saka patiesību.

Svētais Gars mums saka ne tikai to, ko darīt, bet arī to, ko mēs varam darīt. Pirms dažām nedēļām es sarunājos

rāda spoguļi un ka Viņš mums saka: tagad paskatieties uz to. Tā joprojām ir taisnība. Dārgie brāļi un māsas, Dievs palīdz mums iepazīt sevi. Viņš to dara galvenokārt caur sludināto vārdu. Mēs vēlamies to pieņemt un rīkoties. Pirms dievkalpojuma es biju amatbrāļu telpā. Tur es redzēju, kā tas parasti notiek visā pasaulē, ka pie sienas ir mans attēls, kas karājās arī pirms divpadsmit gadiem, kad es tiku ordinēts. Parasti blakus tam ir spoguļi. Tas man palīdz uztvert: laiks ir pagājis. Bet jūs mani saprotat: ja es tikai paskatos uz attēlu, es joprojām izskatos jauns. Bet tā nav realitāte, es neesmu tāds. Dievs mums spoguļi parāda, kādi mēs esam šodien. Viņš sprediķi mums stāsta patiesību par mums, un es vēlreiz lūdzu: centīsimies sprediķi īstenot praksē. Tā ir patiesība par mums.

Svētais Gars arī vēlas palīdzēt mums kļūt patiesiem Kristus mācekļiem. Dievs ir patiess, Viņš ir uzticams, Viņš tur to, ko sola. Mēs esam devuši daudz solījumu Dievam. Mēs vēlamies atteikties no ļaunuma un sekot Jēzum Kristum ticībā un paklausībā. Pārliecināsimies, ka mūsu jā paliek jā: jā Dievam, nē ļaunumam. Būsim un paliksim patiesi Kristus sekotāji.

Cilvēki šodien zaudē tik daudz laika un enerģijas, lai pasniegtu sevi tā, kā viņi vēlas, lai viņus uztver. Ziniet, man patiešām ir problēmas ar to. Jūs zaudējat tik daudz laika un enerģijas, lai sevi prezentētu. Jūs vēlaties, lai jūs tā redzētu. Cilvēki vēlas iepriecināt, tikt pamanīti, atzīti un cienīti. Patiess kristietis cenšas iepriecināt Dievu. Viņš izmanto laiku, kas viņam ir dots, spēku un enerģiju, ko viņš ir saņēmis no Dieva, lai izaugtu Jēzus Kristus tēlā. Pirmkārt, viņš vēlas iepriecināt Dievu. Viņš vēlas būt patiess Jēzus Kristus sekotājs. Dārgie brāļi un māsas, šis ir pēdējais punkts, kuru mēs vēlamies ievērot šajos Vasarsvētku svētkos: mēs vēlamies kļūt par patiesiem Jēzus Kristus sekotājiem. Svētais Gars palīdz mums iepazīt sevi, un Viņš palīdz mums

Pirmapustuļa palīga Helges Mutčlera iecelšana.

Aprīņa apustuļi un palīgi no kreisās uz labo: Mkhwanazi, Martig, Tshisekedi, tulkotājs Müller, Ernst (aizsegts), Isnugroho, Woll (aizsegts), aprīņa apustulis Schnabel, aprīņa apustulis Minio, Mutschler, aprīņa apustulis Deubel (aizsegts)

mainīties. Viņš vēlas mūs pārveidot, lai mēs kļūtu arvien līdzīgāki Jēzum Kristum. Tas ir Svētā Gara darbs. Viņš mums stāsta patiesību par Dievu, par mūsu līdzcilvēkiem, par nākotni un par mums. Āmen.

Pirmapustulis: “Tātad, dārgie brāļi un māsas, šajā brīdī man uz brīdi jāpārtrauc šī dievkalpojuma sprediķa daļa. Es skatos spogulī un tad? Jums tas nav jāsaka - es pats redzu: vīrietis kļūst vecāks. Pagājušā gada septembrī man palika 65 gadi, un es esmu nolēmis doties atpūtā 2026. gada Vasarsvētkos. Tāpēc ir pienācis laiks - gadu iepriekš - iecelt savu pēcteci. Jūs varat iedomāties, ka tas nav tik vienkārši. Es ilgi lūdzu, pat cīnījos ar Dievu, lai Viņš man parādītu to, kuru Viņš bija izvēlējies kļūt par mūsu pirmapustuli. Un es zinu, ka daudzi apustuļi un daudzi brāļi un māsas to ir teikuši Dievam un lūguši kopā ar mani. Dārgie apustuļi, dārgie brāļi un māsas, Dievs ir dzirdējis šo lūgšanu. Šodien es varu ar pilnīgu pārliecību paziņot, kuru Dievs ir izvēlējies kļūt par mūsu nākamajam pirmapustuli. Viņš ir aprīņķa apustuļa palīgs Helge Mutčlers no Ziemeļvācijas un Austrumvācijas apgabala baznīcas. Šodien es viņu iecelšu par pirmapustuļa palīgu. Un, ja tas Kungs nebūs nācis pirms tam un es joprojām būšu dzīvs, es ordinēšu Viņu par pirmapustuli nākamgad Vasarsvētkos Keiptaunā, Dienvidāfrikā.

Aprīņķa apustuļa palīgs Mutčlers runā vācu, angļu un franču valodā. Jūs varat iedomāties, kā viņš jūtas. Dārgie brāļi un māsas, ja tagad visi brāļi un māsas visā pasaulē sūta

ātru lūgšanu Dievam un saka dārgajam Dievam: palīdzi viņam, es ticu, ka šī lūgšana darbosies. Viņš to redzēs, un mēs to pieredzēsim.” Aprīņķa apustuļa palīgs Mutčlers: “Dārgie brāļi un māsas, dārgie viesi un draugi, tieši par to ir runa: ka mēs kopā dziedam slavu tam Kungam visā pasaulē. Es vienkārši gribu runāt īsi, jo tie ir Vasarsvētki, tas ir tas, par ko šis viss ir. Tas ir Dieva aicinājums, un es tam ļoti uzticos, un es esmu patiesi laimīgs, ka varu iet ticības ceļu kopā ar jums visiem visā pasaulē līdzās pirmapustulim, līdz mūsu Kungs Jēzus Kristus atnāks. Es lūgšu par jums visiem. Ļaujiet man izteikt šo nelielo lūgumu: lūdziet par mani.”

PAMATDOMAS

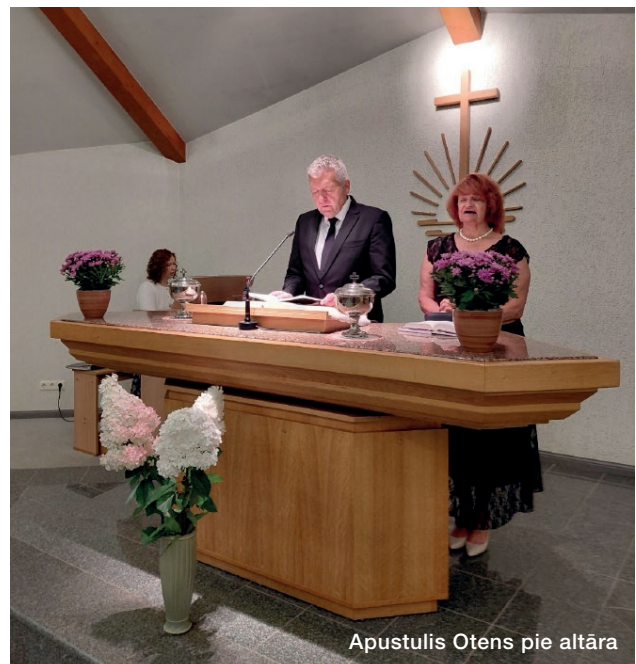
- Svētais Gars mums stāsta patiesību par Dievu.
- Svētais Gars mums stāsta patiesību par mums.
- Viņš palīdz mums kļūt par patiesiem Kristus lieciniekiem..

I Apustuļa Otena dievkalpojums Rīgā

6.septembrī Rīgas baznīcā notika apustuļa Otena dievkalpojums, kurā viņš kalpoja Rīgas un Siguldas draudžu brāļiem un māsām ar vārdu no Jesajas 28, 16: „Tādēļ saka Dievs tas Kungs, redzi, Es lieku Ciānā pamatakmeni, izraudzītu akmeni, dārgu stūra akmeni, kas klintij līdzīgi pamatots, kas tic, nepaliks kaunā!” Šajā dievkalpojumā apustulis runāja par to, ka bieži vien cilvēki savā dzīvē par galveno uzskata nepieciešamību sasniegt tikai un vienīgi pasaulīgos mērķus. Pasaulē ir daudz dažādu uzskatu un viedokļu, kā cilvēkiem būtu jārikojas, lai viņi daudz ko sasniegtu savā dzīvē un paļautos tikai uz saviem spēkiem, nevis uz Dieva palīdzību. Taču nams, kurš tiek celts uz klints, pastāvēs mūžīgi. Tas nozīmē: kas tic un seko Dieva gribai, varēs piedzīvot Dieva apsoliņumu.

Svētdienā, 7.septembrī, apustulis kalpoja Jaunpils, Saldus un Jelgavas draudzēs, kur dievkalpojumos vēlreiz uzsvēra, cik svarīgi mums kā Dieva bērniem turēties pie apsoliņuma, ko deva mums mūsu Kungs Jēzus Kristus: “Es vēlreiz nāksu pie jums un paņemšu jūs pie sevis, lai arī jūs būtu tur, kur Es esmu.”

Apustulis Otens pie altāra

JĒZUS PIEDZIMŠANA

PĒC LŪKAS 2, 1–20

Enģelis Gabriēls tiek nosūtīts uz Nācareti. Marija, kas ir saderinājusies ar Jāzepu, dzīvo tur ...

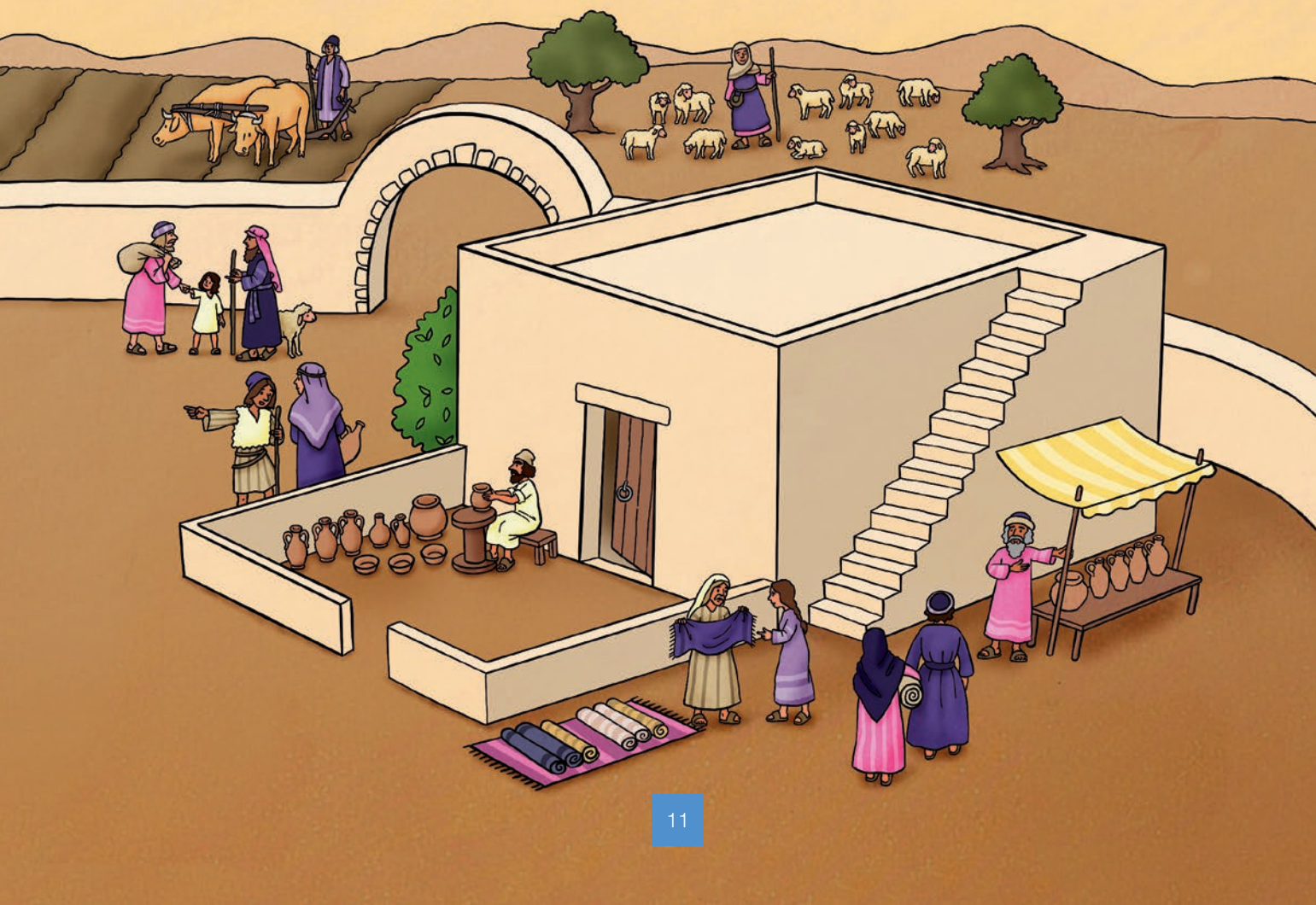
Gabriels dodas pie Marijas un saka viņai: “Nebaidies; tu esi atradusi labvēlību Dieva priekšā. Tev būs dēls, kuru tu sauksi par Jēzu. Viņš ir Dieva Dēls.” Kādu laiku vēlāk ķeizars

Augusts izdod pavēli: visi viņa valsts iedzīvotāji ir jāsaskaita. Lai to izdarītu, ikvienam ir jādodas uz pilsētu, no kuras nāk viņa ģimene. Tur tas tiek saskaitīts un pierakstīts. Marija kopā ar Jāzepu pārceļas uz viņa dzimto vietu Betlēmi. Kad viņi ierodas Betlēmē, Marija un Jāzeps nevar atrast vietu, kur apmesties. Pilsēta ir pilna ar cilvēkiem. Jēzus piedzimst kūtī. Marija ieliek viņu autiņos un novieto silītē. Tai naktī gani ir laukā,

ganot savus ganāmpulkus. Pēkšņi kļūst gaišs – kā dienā. Eņģelis nāk pie ganiem; viņi ļoti baidās. Bet eņģelis viņiem saka: “Nebaidieties! Šodien Betlēmē piedzima Pestītājs, Glābējs pasaulei! Jūs atradīsiet jaundzimušo bērnu. Tas guļ, ietīts autiņos, kādā silītē.” Tad debesu pulki nāk pie eņģeļa un dzied slavas dziesmu: “Gods Dievam augstībā un miers uz zemes tiem, uz kuriem Dievam labs prāts.” Eņģeļi atgriežas debesīs.

Gani secina: “Dosimies uz Betlēmi un paskatīsimies, kas ir noticis. Meklēsim Glābēju.” Viņi skrien uz pilsētu un atrod Mariju, Jāzepu un bērnu kūtiņā. Gani atgriežas pie saviem ganāmpulkiem. Viņi slavē Dievu un pateicas Viņam par dzirdēto un redzēto.

CIEMOS PIE JOŠUA GĒRNSIJĀ (NORMANDIJAS SALAS)

Mēs esam četru cilvēku ģimene: mana māte Linna, mans tēvs Ernsts, mana māsa Daniela un es. Fonā var redzēt Sentpīterportas Ziemassvētku gaismas. Mana māte agrāk strādāja par optisko asistentu, un mans tēvs ir revidents. Mana māsa iet uz to pašu skolu, kur es, un apmeklē 10. klasi.

Mani sauc Jošua, un man ir 13 gadi. Es dzīvoju Gērnsijā, vienā no salām, kas atrodas pie Francijas krasta Lamanša jūrā. Normandijas salas ir Anglijas karaļa kroņa īpašumi, bet nav daļa no Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes. Gērnsiju veido Gērnsijas, Aldernijas, Sarkas, Hermas salas un dažas citas mazākas salas. Tās galvaspilsēta ir Sentpīterporta. Uz salas dzīvo ap 60 000 cilvēku. Man ir daudz draugu, un man šeit patīk.

Dažādu Normandijas salu iedzīvotājiem ir dzīvnieku iesaukas. Mēs Gērnsijā esam "les ânes" – ēzeļi. Es uzskatu, ka tas ir tāpēc, ka Sentpīterportas ceļi ir tik stāvi, ka dažreiz tiek izmantoti ēzeļi smagu kravu pārvadāšanai. Gērnsijas iedzīvotāji iesauku uzskata par spēka simbolu, bet kaimiņu Džersijas salas iedzīvotāji to interpretē kā spītību.

Es esmu 9. klasē, un man ir ļoti jauki skolotāji. Man patīk gandrīz visi sporta veidi, bet mans mīļākais sporta veids ir futbols. Nesen trenējos arī klubā. Man patīk arī spēlēt domino ar savu ģimeni vai tenisu ar tēvu un tēvoci.

Diemžēl mēs šeit nevaram turēt mājdzīvniekus. Dienvidāfrikā, kur es piedzimu, man bija jauktas šķirnes suns vārdā Sallija. Man tik ļoti viņas pietrūkst. Fotogrāfijā no Keiptaunas jūs varat redzēt arī manu vecvecmāmiņu Ma Margie un manu vecmāmiņu Ma Vivienne.

Mans mīļākais ēdiens ir pica, un man ir ļoti laba apetīte. Gērsijas salā nav ātrās ēdināšanas ķēžu.

Katra mēneša 1. un 3. svētdienā mēs svinam dievkalpojumu kristiešu centrā Les Cotils. Mums nav savas baznīcas ēkas. Mūsu draudzē ir septiņi locekļi un viens priesteris. Tā ir liela atšķirība no Keiptaunas, kur ir daudz lielu draudžu. Visa mūsu draudze veido kori, un es šobrīd mācos spēlēt flautu.

Fotoattēlā jūs varat redzēt mani kopā ar mūsu iesvētību skolotāju un Danielu viņas iesvētības dienā. Nākamgad mani iesvētīs.

Grēku nožēlošana – pievēršanās ceļā uz pestīšanu

Vārds izklausās kā nožēla un kauns. Bet patiesībā “grēku nožēlošana” ir problēmas apzināšanās un pārorientēšanās: tā ir absolūti nepieciešama ikvienam, kurš vēlas sasniegt savu mērķi. Tas ir izskaidrots pirmapustuļa doktrinārajā vēstulē.

Savā Vasarsvētku runā apustulis Pēteris pasludināja, ka Jēzus Kristus ir Glābējs, ko Dievs sūtījis, lai glābtu savu tautu. Pēc tam viņš paskaidroja klausītājiem, kas viņiem jādara, lai iegūtu glābšanu: “Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu.” (Ap. d. 2, 38)

Pestīšana Vecajā Derībā

Jēzus Kristus piedāvātā pestīšana atšķīrās no tā, ko meklēja Izraēla tauta. Vecajā Derībā dievbijīgi ebreji galvenokārt gaidīja, ka Dievs viņiem dos mieru un labklājību uz zemes. Viņu ideja par pestīšanu atsaucās uz viņu vēsturi. Dievs bija iejaucies, lai atbrīvotu Izraēlu no verdzības Ēģiptē. Tad Viņš aizveda viņus uz zemi, kur plūda piens un medus. Dieva iejaukšanās bija brīva rīcība, kuras pamatā bija tikai Viņa mīlestība. Preti Viņš pieprasīja, lai Viņa tauta ievēro Viņa likumus. Vēlāk notika daudz bruņotu konfliktu, un visbeidzot – pēc militārās sakāves – daļa cilvēku tika aizvesti uz Babiloniju. Pravieši paskaidroja, ka šī trimda notika dievišķās gribas neievērošanas dēļ. Viņi aicināja trimdiniekus nožēlot grēkus. Ja viņi mainītu savas domas un izpildītu likumu, Dievs iejauktos viņu vārdā. Viņi varēja atgriezties savā valstī un dzīvot mierā un labklājībā. Jēzus dienās daudzi jūdi cerēja uz Mesijas atnākšanu, kurš

atbrīvos viņus no romiešu jūga un atjaunos Izraēla valstību tās agrākajā godībā. Vienkārši sakot, mēs varam teikt, ka jūdi Jēzus laikā gaidīja, ka tas Kungs viņus izglābs:

- tieši iejaucoties, lai atbrīvotu viņus no ienaidniekiem,
- un ļaujot tiem, kas ievēroja Viņa likumu, dzīvot dievišķā mierā un arī materiālajā labklājībā.

Pestīšana Jaunajā Derībā

Jēzus Kristus piedāvātā pestīšana galvenokārt ir garīga. Dievs iejaucās vēsturē, sūtot savu Dēlu uz zemi. Kristus atdeva savu dzīvi pēc savas brīvas gribas, lai atbrīvotu cilvēkus no grēka jūga. Viņš dod piedošanu tiem, kas tic Viņam un nožēlo grēkus. Viņš dod mūžīgo dzīvi ticīgajiem. Šo mūžīgo dzīvi veido pilnīga sadraudzība ar Dievu jaunajā radībā. Pestīšana ir Dieva žēlastības dāvana, un neviens to nevar nopelnīt (Efeziešiem 2, 4–9). Bet tas paredz, ka cilvēks pastāvīgi cenšas pierādīt, ka ir viņam piešķirtās žēlastības cienīgs (Filipiešiem 2, 12). Grēku nožēlošana ir būtiska šo garīgo centienu daļa.

Pestīšanas priekšnoteikums

Apustulis Pēteris paskaidroja, ka tiem, kas ir nonākuši ticībā, ir jānožēlo grēki, lai tiktu kristīti. To darot, viņš pievēršas

diviem būtiskiem Jēzus Kristus mācības punktiem:

- “Nožēlojiet grēkus, jo debesu valstība ir tuvu.” (Mateja 4, 17)
- “Ja cilvēks nav piedzimis no ūdens un Gara, viņš nevar ieiet Dieva valstībā.” (Jāņa 3, 5)

Grēku nožēlošanas jēdziens ietver gan grēku nožēlošanu, gan pievēršanu. Grēciniekam ir jāapzinās sava vaina, jānožēlo (tas ir, jācieš morāli), jāatgriežas pie Dieva, jāmaina savas domas un jārikojas saskaņā ar Dieva gribu. Grēku nožēlošana ir priekšnoteikums kristībā — lai grēcinieks tiktu atbrīvots no sākotnējā grēka, viņam ir jāatsakās no ļaunuma, jātic Jēzum Kristum un jāsolā paklausīt Viņam. Grēku nožēlošana ir nepieciešama arī, lai iegūtu atsevišķu grēku piedošanu. Lai dievkalpojumā pasludinātais attaisnojums būtu pilnībā spēkā, mums ir jānožēlo grēki un jātiek pievēršiem. Citiem vārdiem sakot, apzināties savas kļūdas, nožēlot tās un būt patiesi apņēmīgiem mainīt un labot izdarītās kļūdas. Dievs piedāvā mums savu piedošanu katrā dievkalpojumā, un mēs esam Viņam par to pateicīgi. Tomēr jāatzīst, ka tādējādi šī iespēja var tikt uztverta kā pati par sevi saprotama. Kurš no mums uzdrošinās apgalvot, ka viņš ir pilnīgi nožēlojis grēkus katru reizi, kad dzird atbēdinošumu? Šis fakts pats par sevi nav dramatisks, jo tas sakņojas mūsu grēcīgajā dabā. Tomēr ir svarīgi, lai mēs apzinātos šīs briesmas un regulāri apšaubītu sevi. Aicinājums uz atgriešanos un grēku nožēlu ir būtiska Evaņģēlija sludināšanas un līdz ar to arī apustuļu misijas

sastāvdaļa. Runa nav ne par vainas sajūtas nodošanu ticībā esošajiem brāļiem un māsām, ne par viņu pazemošanu. Ar mīlestību un pazemību ir jāsaprot, ko tas Kungs sagaida no mums katra.

Priekšnoteikums jaunajai radībai

Grēku nožēla un pievēršanās ir neatdalāmas arī no iekšējās atjaunošanas, no jaunās dzīves attīstības, ko esam saņēmuši. Apustulis Pāvils mudina mūs atbrīvoties no vecā rauga (1. Kor. 5, 7). Daudzi garīdznieki jau ir piedzīvojuši šo sāpīgo pieredzi: runājot ar brāļiem un māsām, mēs saprotam, ka viņi gadiem ilgi atkārtoti tos pašus stāstus un ka šis vecais raugs apgrūtinā visu viņu ticības dzīvi. Mums nav jātiesā viņi, bet mums ir jāpalīdz viņiem, sakot: “Nožēlojiet grēkus, jo debesu valstība ir tuvu!” Mēģināsim likt viņiem saprast šī vecā rauga kaitīgumu un nepieciešamību atbrīvoties no tā. Tēma bieži ir jūtīga, un process - sarežģīts. Bet mūsu mīlestība pret saviem brāļiem un māsām neļauj mums padoties.

Veids, kā cīnīties ar ļaunumu

Žēlsirdība kā saņemtais Svētā Gara dāvanas auglis padara mūs jūtīgus pret cilvēku ciešanām. Mēs aizstāvam tos, kas cieš. Mēs lūdzam Dievu atpestīt cilvēkus un radību no ļaunuma. Dievs atbild uz šīm lūgšanām, jo Viņš vēlas glābt cilvēci. Bet Dievs bieži neiejaucas, kā daudzi ticīgie

iedomājas. Piemēram, Viņš neizmanto savu visvarenību, lai apklusinātu ieročus, izbeigtu netaisnību un radītu ilgstošu mieru, ne arī liek visiem ievērot Viņa baušļus. Viņa glābšanas darba mērķis ir ļaut visiem cilvēkiem jaunajā radībā dzīvot sadraudzībā ar Viņu un vienam ar otru. Pašreizējā savas pestīšanas ieceres fāzē Viņš apmāca cilvēkus, kuri ir aicināti būt par šīs sadraudzības pirmajiem augļiem un pēc tam dot ieguldījumu visu pārējo glābšanā Tūkstošgades Miera valstībā. Mēs secinām, ka labākais veids, kā mums, no ūdens un Gara atdzimušajiem, veicināt cilvēces pestīšanu, ir nožēlot grēkus, “nogalināt veco Adamu”, lai kļūtu līdzīgi Kristus tēlam. Tādā veidā mēs varam sagaidīt cilvēces galīgo pestīšanu un steigties uz to (“pasteidzieties” citos tulkojumos, salīdziniet 2. Pētera 3, 11–13). Pievēršanās un grēku nožēlošana paredz personīgo apzināšanos. Mēs dabiski sliecamies sūdzēties par visu ļaunumu, kas tiek darīts pasaulē. Bet mēs neesam nevainīgi upuri. Katrs no mums ir daļa no problēmas! Protams, mēs neesam noziedznieki. Protams, mēs cenšamies ievērot

Dieva gribu un cilvēku likumus. Un ir daudz cilvēku, kas uzvedas daudz sliktāk nekā mēs! Bet atzīsim, ka mēs neesam ideāli! Mums jāatzīst, ka arī mēs ar savām kļūdām veicinām ļaunuma spēku. Atkal - tas nav par to, lai mēs justos vainīgi vai nomelnotu sevi. Mums vienkārši ir jāpieņem, ka katrs no mums uzņemas daļu atbildības par šo problēmu. Un mums ir jāsaprot, ka risinājumu radām arī mēs. Mēs varam palīdzēt uzlabot situāciju, mainot savu attieksmi un uzvedību, lai kļūtu arvien līdzīgāki Kristus. Jo vairāk mēs līdzināsimies Viņam, jo mazāk mēs traucēsim citiem! Aicinot un vadot mūs uz grēku nožēlošanu, Svētais Gars vēlas, lai mēs saprastu: mēs esam daļa gan no problēmas, gan risinājuma! Tas attiecas uz visiem līmeņiem: laulībā, ģimenē, sabiedrībā ... Kā minēts iepriekš, aicinājums uz grēku nožēlošanu un pievēršanu ir būtiska evaņģēlija sludināšanas sastāvdaļa. Un tāpat baznīcas uzdevums. Tas Kungs nesūta apustuļus pasaulē, lai sludinātu morālu sprediķi saviem laikabiedriem. Tomēr Viņš sagaida, ka mēs sludināsim grēku nožēlošanu ar piemēru!

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Čīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Kas šobrīd notiek baznīcā

Kaut kas notiek: Maincas (Vācija) aprīnķa apustuļu sanāksmes darba kārtībā bija daudzi projekti, kuru mērķis bija stiprināt amatsnēsējus, skolotājus, mūziķus un draudzes dzīvi kopumā.

Starptautiskajā aprīnķa apustuļu sanāksmē Maincā (Vācija): Aprīnķa apustuļi un viņu palīgi uzmanīgi klausās.

Attēli: Frank Schultdt

Galvenā problēma: vadību baznīcā nedrīkst uzspiest kalpošanas vara. Pirmapustulis Žans Luka Šneiders to atkal un nepārprotami uzsver. “Mums ir jāspēj pārliecināt cilvēki,” viņš pieprasa. Kā to var panākt, ir parādīts misijas paziņojumā “Kalpošana un vadīšana Jaunapustuliskajā baznīcā”. Tas attiecas uz visu pasauli un ir paredzēts, lai palīdzētu veicināt Baznīcas vienotību caur kristīgo žēlsirdību, savstarpējo sapratni un atzinību — to paskaidroja aprīnķa apustulis Tomass Doibels (Šveice).

Jaunas kopības pamatprincips

Tomēr 18 lappušu dokuments datēts ar 2001. gadu. Kopš tā laika daudz kas ir mainījies: ir publicēts Katehisms, no

jauna definēts kalpošanas jēdziens un ieviesta sieviešu ordinācija. Tāpēc nav brīnums, ka kopības paziņojums atkal tika izskatīts aprīnķa apustuļu sanāksmē Ganā 2024. gadā. Kopš tā laika aprīnķa baznīcas ir iesniegušas daudzus grozījumu priekšlikumus. Tie tika apvienoti jaunā projektā, kas tagad ir apspriests. Drīzumā tiks ieviesta pārskatītā versija.

Pārdomāšana draudzē

Darba kārtībā bija arī draudzes dzīve. “Nākotnes baznīca” ir Eiropas aprīnķa apustuļu tikšanās projekta grupas nosaukums, ar šīs grupas darbu tagad iepazīstina visā pasaulē. Tas ietver tādas jautājumus kā: ko tieši mēs

Pirmapustulis Žans Luka Šneiders apriņķa apustuļu un palīgu lokā

domājam ar vārdu “baznīca”; kā sociālās norises ietekmē draudzes dzīvi; kas palīdz ar pamatu, attīstību un uzturēšanu. Apriņķa apustulis Stefans Pošels (Rietumvācija) sniedza padziļinātu ieskatu šajos jautājumos. Daļa satura jau ir publicēta Vadošā principa īpašajā numurā 1/2025 ar nosaukumu “Kristīgās draudzes būtība un misija garīgā nozīmē”. Sekos arī citas publikācijas.

Mācību grāmatas, dziesmas, vadlīnijas

Simons Heinigers, projektu vadības vadītājs, iepazīstināja ar notiekošo darbu Starptautiskajā Jaunapustuliskajā baznīcā projektu grupās.

Tas cita starpā ietver:

- analīzi par darba procesiem, kas saistīti ar pamatprincipu izveidi;
- jaunu mācību materiālu reliģiskajai izglītībai – drīzumā arī angļu, franču un holandiešu
- valodā iesvētības stundu pārskatīšanu, tostarp tulkošanu;
- korporatīvā dizaina rokasgrāmatas un sociālo plašsaziņas līdzekļu vadlīniju atjauninājumu ar himnas notīm;
- kora grāmatas un jauniešu dziesmu grāmatas Eiropai,
- kā arī jaunas nodarbības garīdznieku e-mācību portālā

Īpaši svarīga tēma ir Katehisma pārskatīšana. Kopš tā publicēšanas 2012./2013. gadā ir noticis daudz: jaunas amatu struktūras, sieviešu ordinācija, aptuveni 40 papildu doktrinārās publikācijas.

Vairākas divu cilvēku komandas jau ir izstrādājušas saturu un apzinājušas iespējamo pielāgošanas nepieciešamību. Līdz šim ir savākti vairāk nekā 450 komentāri – tagad tie tiks sīkāk izskatīti. Nākamajā posmā nodaļas tiks pārskatītas, un tiks izveidoti pirmie melnraksti. Tomēr tas joprojām nav precīzi zināms, kad tiks izlaista pārskatītā versija.

Bijušais apriņķa apustuļa palīgs Helge Mutčlers tika iecelts par pirmapustuļa palīgu Vasarsvētkos

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Ar mīlestību. Uzticībā. Ar Dievu.

Nevis spēks, bet mīlestība un tuvība cilvēkiem: pirmajā sarunā nākamais pirmapustulis parāda, kā viņš domā, jūtas un tic.

Kopš vakardienas tas ir skaidrs! Ieceļot Helgi Mutčleru par pirmapustuļa palīgu, Jaunapustuliskajai baznīcai ir izraudzīts pirmapustuļa Žana Lukas Šneidera pēctecis. Viņam ir tāls ceļš ejams līdz ordinācijai 2026. gada Vasarsvētkos - laiks iepazīt pasaules baznīcu. Un laiks pasaules sabiedrībai viņu iepazīt. Gatavojoties pasākumam, viņš jau bija atbildējis uz saviem pirmajiem jautājumiem sarunā ar Simonu Heinigeru, Starptautiskās Jaunpustuliskās baznīcas komunikācijas vadītāju, - atklāti, godīgi un ar dzirdamiem sirdspukstiem.

Simons Heinigers: Dārgais apustuli, daži skaitļi sākumā. Jūs esat Jaunpustuliskās baznīcas 875. apustulis un aptuveni pēc gada tiksiet ordinēts par desmito pirmapustuli. Tad jūs desmito reizi būsi

teicis "jā" garīgajai kalpošanai vai uzdevumam. Vai jūs joprojām atceraties savu pirmo "jā"?

Pirmapustuļa palīgs Helge Mutčlers: Kad es gatavojos kļūt par jaunāko diakonu, es par to zināju. Toreiz, 1994. gada rudenī, apriņķa vecākais mani apciemoja manu vecāku viesistabā Freidenštatē. Es zināju, ka drīz pēc tam pārceļšos uz Hanoveri, lai studētu. Šī iemesla dēļ es viņam teicu: "Hans, es drīz braukšu uz Hanoveri mācīties, nav nekādas jēgas pieņemt amatu šeit." Es joprojām ļoti labi atceros viņa reakciju. Viņš skaļi iesaucās: "Amats ir amats!" (smejas) Tas var izklausīties mazliet īpaši no šodienas perspektīvas, bet man jāsaka, ka pretestība tika salauzta - nevis vārdu dēļ, bet es jutu, ka aiz tā ir kaut kas liels un ka „nē” tagad nav iespējams. Citos kalpošanas līmeņos solis no diakona līdz priesterim man bija ļoti liels, un man par to bija jādoma

Pirmapustuļa palīgs Helge Mutčlers sarunā ar pirmapustuli Žanu Luka Šneideru

ilgāk. Es jau no paša sākuma biju sajutis savu "jā", bet man vajadzēja laiku. Man vajadzēja vēl vairāk laika, lai spertu soli uz apustuļa kalpošanu. Lai gan es uzticējos Dieva aicinājumam, man viss nebija tik viegli. Man bija darbs, kas man patika, un kļūšana par apustuli maina visu manu dzīvi. Bet es ļoti dziļi sajutu šo "jā", kas apvienots arī ar uzticības zvērestu Jēzum Kristum un pirmapustulim, un devu to attiecīgi apzināti. Nu... un tagad ar jautājumu par pirmapustuļa palīga funkciju ... (īsa pauze) Es uzreiz sajutu: šī lieta ir milzīga. Bet, kad pirmapustulis nāk pie manis ar šo jautājumu, tas nāk no Dieva. Viņš to lūdza. Man nav citas iespējas, kā paļauties uz Dievu. Un tā es to pieņemu... Es pieņemu šo aicinājumu ar ļoti skaidru iekšējo "jā" ticībā un paļāvībā uz Dievu.

Pēdējo 50 gadu laikā mūsu baznīca ir turpinājusi attīstīties. Kura vecā labā tradīcija jums ir tuva sirdij un kura attīstība jums bija īpaši nozīmīga?

Dvēseļu aprūpe! Dvēseļu aprūpe bija mūsu baznīcas pilārs. Tik skaista tradīcija. Un es varu labi iedomāties, ka tas atkal kļūs vairāk uzmanības centrā. Tas ir gan par attiecību veidošanu, gan to uzturēšanu. Es gribētu, lai tā būtu... Rodas "vēlme pēc dvēseļu aprūpes". Jo tā var būt arī skaista pieredze visiem garīdzniekiem. Dvēseļu aprūpe savieno.

Un tur, kur ir solidaritāte, sākas debesu mīrinājums un prieks. Attiecībā uz attīstību es īpaši domāju par pirmapustuli Hansu Urvileru un personīgo atbildību. Es par to esmu ļoti priecīgs. Es priecājos, ka arvien vairāk ir iespējams runāt par ticību bez bailēm. Runāt par ticību savā starpā bez aizspriedumiem un vienādā limenī ir tik liela vērtība. Šodien es vairs nejūtu spiedienu vai cerības par to, kā cilvēkam ir jābūt vai jādomā, bet vairāk pieņemšanas un ļaušanas būt, un es uzskatu, ka tas ir skaists notikums.

Dažiem daudzas lietas notiek pārāk ātri, citiem pārāk lēni. Daži jautā: "Vai šī joprojām ir mana baznīca?" Citi: "Vai tā kādreiz var kļūt par manām mājām?" Tātad kura vēlmēm vajadzētu tikt apmierinātām?

Es neesmu ieinteresēts "iepriecināt kādu".

Tas nav mans vai apustuļa darbs. Tas ir par patiesību un skaidrību. Un ir patiesība... Kas ir patiesība? Jēzus Kristus. Un ap šo patiesību ir daudzveidība un visdažādākās perspektīvas. Tāpat kā krāsaina puķu plāva: draudze var būt tik daudzveidīga. Un cik jauki ir teikt: es tevi redzu, es tevi cienu – pat ja tu esi citāds. Jo es pats arī esmu atšķirīgs no otra. Un man pašam ir nepieciešams, lai otrs cilvēks no viņa perspektīvas pateiktu: es novērtēju tevi, Helge, tavā citādībā. Tas ir labi arī man.

Dievkalpojums ar māsū Ilulisatā (Grenlande)

Priekšplānā apriņķa apustuļa palīgs Mandla Patriks Mkhwanazi, pirmapustulis Žans Luka Šneiders un pašreizējais pirmapustuļa palīgs Helge Mutčlers

Atslēgvārdu vienotība daudzveidībā: svešā valstī jūs bieži esat sajūsmā par daudzveidību, ar kuru jums ir problēmas mājās. Kā tas var izdoties?

Kā jau minēts: es esmu absolūts “krāsainas ziedu pļavas” fans. Bet daudzveidība darbojas tikai caur dialogu. Dialogs ir iziet cauri atšķirībām kopā, nevēloties tās novērst. Daļa no dialoga ir: es novērtēju otra citādību. Mīlestība pret Dievu un tuvāko, kā arī mūsu kopīgā ticība un mūsu ticības principi, Jēzus atgriešanās gaidīšana, apustuļa kalpošana utt. Tas vieno. Un, ja mēs turpināsim sarunāties, daudzveidība var gūt panākumus šajā vienībā.

Vai bija situācijas, kad jūs emocionāli attālinājāties no Dieva? Kā jūs atradāt ceļu atpakaļ?

Jā, es noteikti esmu piedzīvojis šādas situācijas. Grūtā dzīves posmā es iekšēji attālinājos no Dieva un pārmetu Viņam. Tas turpinājās kādu laiku, un tad notika kaut kas brīnišķīgs. Es jutu, ka šis Dievs, no kura es novērsos, paliek ar mani. Es domāju, ka es jau esmu ļoti spēcīgs un spītīgs. Bet Viņš bija vēl spītīgāks. (smejas) Šis Dievs nepazūd, bet paliek uzticīgs manā dzīvē. Un, kad es to sapratu, drīz pienāca diena, kad es atkal pilnībā pievērsos Viņam, stāvēju Dieva priekšā ar atplestām rokām, paskatījos uz Viņa majestāti un, kā teica Ījabs, es uzlieku rokas uz mutes un vairs nerunāšu.

Es biju pilnīgi sajūsmā par Dievu, par Viņa žēlastību ... un joprojām esmu.

Jūs pieminat Ījabu...

Šajā laikā es tik daudz reižu lasīju Ījaba grāmatu un mēģināju tajā atrast atbildi. Es patiešām varu iejusties tajā, kā Ījaba draugi kļūdās ... šie tik gudrie draugi. Diskusijās ar viņa draugiem es neatradu sev atbildi ... Līdz brīdim, kad Ījaba grāmatas beigās man parādījās gaismas. Ījabs izaicina Dievu. Dievs atbild: tāpat, Ījab, es esmu dzirdējis tavus jautājumus. Tagad man ir daži jautājumi jums. Kas radīja Zemi? Kas radīja zvaigznes? Tas turpinās diezgan ilgi. Ījabs klusē – pazemīgi. Bet Dievs turpina. Ījabs nereaģē ātri. Un pašās grāmatas beigās Ījabs tikai saka: tagad es zinu, ka jūs varat visu darīt Dievam. Dialogs ir beidzies, lieta ir atrisināta. Man vajadzēja ilgu laiku, lai to saprastu. Atbilde uz ciešanām ir tik vienkārša un tomēr tik grūta. Atbilde uz ciešanām ir: Dievs.

Kopš 2021. gada jūs esat arī apriņķa apustuļu sanāksmes loceklis. Kāda bija pirmā tikšanās?

(smejas) Tas bija tehniskais izmēģinājums, kas tika veikts trīs dienas pirms digitālās apriņķa apustuļu sanāksmes pandēmijas laikā. Viens pēc otra apriņķa apustuļi isi

Helge Mutčlers vairākas reizes tika uzaicināts kā apustuļa palīgs uz citu apriņķa baznīcu jauniešu dienām

ieslēdza mikrofonu, lai pārbaudītu, vai viss darbojas. Pirmā personīgā tikšanās bija iespaidīga. Protams, man bija liela cieņa pret visiem šiem pieredzējušiem Dieva vīriem. Tad pirmapustulis aicināja apspriest tēmas un lūdza mūsu viedokli. Tas bija aizraujoši ... bet, no otras puses, tā bija ļoti sirsnīga uzņemšana, ko es jutu, patiesi mīloša. Tas man padarīja to vieglu.

Daudzos iepriekšējos ceļojumos jūs svinat dievkalpojumus ļoti nelielā mērogā. Piemēram, apmēram pirms gada Grenlandē. No otras puses, 2023. gadā jūs bijāt Kongo kopā ar pirmapustuli un bijāt sadraudzībā ar gandrīz 30 000 ticīgo Kanangā.

Kā jūs raksturotu šo atšķirīgo pieredzi?

Grenlandē, Ilulisatā, es svinēju dievkalpojumu kopā ar vienīgo māsu un saviem ceļabiedriem. Kaut kas tāds ir ļoti tuvs, ļoti intensīvs un pazīstams. Tas bija neticami skaisti un aizkustinoši. No otras puses, ir Kanangas piemērs Kongo, kur bija sapulcējušies 26 000 brāļu un māsu, vai Jauniešu dienas 2019. Tur ir gandrīz neiespējami uztvert vienu personu. Īpaši lielās zālēs altāris vienmēr ir labi apgaismots, kas nozīmē, ka jūs pats redzat tikai lielu pūli. Un ir daudz grūtāk izveidot tiešu līniju ar individu. Un tomēr – es vienmēr varēju to sajust – ir kaut kas gaisā, saikne ar Svētā Gara spēku ... Tāpēc es neteiktu, ka tas ir anonīmi. Bet to var izdarīt tikai Svētais Gars. Es novērtēju abas pieredzes.

No vienas puses: es esmu labs tāds, kāds es esmu – Dieva attēls. No otras puses, es esmu grēcinieks, jo ne vienmēr izpildu Dieva gribu. Kā tas sader kopā?

Tas neiet kopā. Šī divējādība ir tāda, kas nesader kopā. Tāpat kā uguns un ūdens neiet kopā. Mūsu grēku nožēlošanas un lūgšanas dienā, kā arī katrā dievkalpojumā pirms tā Kunga lūgšanas mēs atkal un atkal cenšamies apzināties, ka esam grēcinieki. Pilnīgi sapinušies grēkā... bez jebkādas iespējas pašiem no tā izklūt. Bet, no otras puses, mēs atkal un atkal attīstām apziņu: Dievs piedod. Jo Dievs domā, ka es esmu labs. Tātad varbūt tā ir tikai acīmredzama pretruna.

Dievs ir nepārprotams, bet cilvēki ir neviennozīmīgi. Vai mēs dažreiz sarežģām kristīgo ticību? Ja jā, cik viegli tas ir patiesībā?

Tie nav sarežģīti apgalvojumi, bet visdziļākā patiesība. Mīlēt to Kungu un savu tuvāko patiesībā nav nekas sarežģīts. Mums vienmēr ir jāatgriežas pie šīs vienkāršās ticības.

Priekšskats

05.10.2025	Librevila (Gabona)
12.10.2025	Karlsrūe (Vācija)
19.10.2025	Kičenera (Kanāda)
02.11.2025	Velmāra (Vācija)
09.11.2025	Bulaka (Šveice)
16.11.2025	Sanktpēterburga (ASV)
28.11.2025	Džefrīsbeja (Dienvidāfrika)
30.11.2025	Portelizabete (Dienvidāfrika)
07.12.2025	Eberbaha (Vācija)
14.12.2025	Hamburga (Vācija)
21.12.2025	Bensheima (Vācija)
25.12.2025	Strasbūra (Francija)
28.12.2025	Afolterna pie Elbas (Šveice)

New Apostolic Church
International

